

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

Den polytekniske læreanstalt arbejder på en udvidelse inden for de nærmeste år, hvorved kapaciteten vil blive forøget med 25 pct., nemlig fra 400 til 500 nye studerende årlig. Allerede fra 1. september i år gennemføres en udvidelse på 10 pct., som dog udelukkende omfatter undervisningen af elektroingeniører.

Hvad angår ingeniøruddannelsen, har teknikerkommissionen behandlet et forslag om indretning af en ny kortere ingeniøruddannelse. Det er meningen at iværksætte den nye uddannelse allerede nu i sommeren 1957 på et foreløbigt grundlag, men når uddannelsen er fuldt udbygget, regner man med at kunne optage 50 studerende på hver studieretning eller i alt ca. 200 studerende, altså en ganske klækkelig udvidelse.

Dette angår den ingeniøruddannelse, der bygger på studentereksamen eller den særlige adgangseksamen.

For så vidt angår teknikumuddannelsen, kan det oplyses, at medens der i de senere år er blevet uddannet i alt ca. 390 kandidater fra de forskellige teknika, vil antallet af dimittender i de kommende år blive stærkt forøget. Alene afgangene fra maskin-, elektro- og skibsteknika vil i 1958 udgøre ca. 425, i 1959 ca. 540 og i 1960 ca. 700 ingeniører. Spørgsmålet om oprettelse af nye former for teknisk uddannelse er taget op til behandling i teknikerkommissionen, og det kan forventes, at der snart fremkommer forslag om indførelse af tekniske uddannelser, herunder af laboranter, tekniske tegnere og tekniske assistenter, der ikke bygger på en forudgående faglig uddannelse. Det sidste tror jeg man skal lægge vægt på, så man virkelig får en nettoudvidelse af teknikeruddannelsen.

Punkt 7 vedrører statsseminarierne. Der ligger det således, at man siden 1945 har truffet en lang række foranstaltninger til afhjælpning af lærermangelen. Af disse er der særlig grund til at nævne den ved loven af 1947 indførte kortvarige læreruddannelse for studenter, oprindeligt 2½-årig, nu 3-årig, samt en forøgelse af seminariernes antal med omkring 50 pct. I 1949 fandtes der således 7 statsseminarier og 11 privatseminarier, i dag er der 8 statsseminarier og 18 privatseminarier. Elevantallet

på seminarierne er i dag omtrent 7 000, medens det i 1945-46 kun var 2 260.

Også her er der altså sket en betydelig udvidelse, og man må jo tænke på, at lærermangelen vel nok vil vise sig at være et forbigående fænomen. Jeg tror, at specialisterne regner med, at der i 1962-63 næppe vil være en egentlig lærermangel som den, vi har kendt i årene efter krigen, og derfor ville det være forkert at skabe en kolossal kapacitet af seminarier, som til den tid ville være overflødige. Den vej, man har betrådt, som jeg her har redegjort for, og som altså har givet en betydelig stigning i antallet af seminarieelever, må vist siges at være den rimelige vej at vælge.

Spørgsmålet om ungdomskollegier nævnes i punkt 8. Der findes i byggestøtteleven hjemmel til at yde lån til opførelse af bygninger for unge, herunder kollegier, lærlingepensioner og elevhjem. Sådanne lån er ydet i meget vidt omfang. Regeringen har uanset alle sparebestræbelser fulgt den linje, at man i så godt som alle tilfælde har givet tilladelse til långivning til byggeri til fordel for de store årgange. Der er siden 1954 givet lånetilsagn til 4 kollegier i København-Frederiksberg og til 8 i købstæder i provinsen. Jeg vil tro, at de ansøgere, der har været, alle sammen har fået ja.

Ungdommens uddannelsesfond nævnes i punkt 9 med ønske om, at den udvides. Her ligger det således, at loven kommer frem til revision her i folketinget i folketings-samlingen 1957-58, og undervisningsministeren agter, også i høj grad under hensyn til de store årgange, at søge en forhøjelse af de årlige uddelinger gennemført.

Endvidere agter undervisningsministeriet at fremsætte forslag om gennemførelse af en særlig stipendieordning for studerende ved de matematisk-fysiske fag. Det er naturligvis igen de tekniske problemer og problemerne vedrørende den fredelige anvendelse af atomkraften, der her gør sig gældende, så der her gives en særlig udvej til at opnå stipendier.

Endelig rejses i punkt 10 hele spørgsmålet om de unge kvinders uddannelsesmuligheder. Det kunne der også gives en meget lang redegørelse for. Jeg skal nøjes med at sige, at arbejdsmarkedskommissionen arbejder med disse spørgsmål; et af hushold-